

1997./8. - Emeletes történetek

Néhány héttel ezelőtt emléktáblát lepleztek le a Vörösmarty téri irodaházban, az egykori kulturális irányító központ első emeletén. Ott székelt ugyanis a Magyar Hanglemezgyártó Vállalat. Ezen állami intézmény vezetői élet-halál urai voltak akkoriban. A szó szoros értelmében életek függtek tőlük. Az Emelet kitartó munkával a szerencsések közé küzdötte magát.

- Az Almássi téri koncerteken éreztük először, hogy milyen ereje van a zenekarnak - emlékezik Berkes Gábor. - Egyik hétről a másikra rajongótáborunk lett, éreztük, hogy szeretnek, fontos számukra az Emelet. A műsor után óráig dedikáltunk és megindult a levéláradat. Az első nyolc év egészében véve nagyon szép volt folytatja Berkes Gabi – de a legszebb a rajongók szeretete. Ugyanakkor ez nyomasztó felelősséget is rótt a bandára, hiszen ezer és ezer gyerek számított ránk, várt a koncertjeinkre. Tudtuk, hogy erő van a zenekarban.

Kiszi, vagyis Kisszabó Gábor sajátos mozgásával, furcsa gitártechnikájával érdekes színfoltja a zenekarnak. Ez a mélyhangú fiatalember, tollal a fülében, már a harmadik szám után csurom vizes lett az energiától. Sima szőke haja, huncut mosolyú lányos arca anyai érzelmeket pendített meg lányokban.

- A rajongóink többsége a tinilányok köréből került ki, akiknek csodaszép lelke akkor nyiladozott a világra - magyarázza a basszista.

- Tiszta kapcsolatokat akartak maguk körül látni, s a legtöbben csak platói érzelmekre vágytak. Ezért volt fontos, hogy a zenekar boldogságot és jó hangulatot sugározzon, hiszen ez a légkör átszűrődött a mindennapokba is. Nem éltünk vissza a helyzetünkkel. Néha persze a rajongók közül is választottunk, de nem volt körülöttünk fülledten erotikus légkör.

Mindezt Berkes Gabi is megerősíti, és hozzáteszi, Michel szinte nőgyűlölő volt, csaknem menekült a rajongóktól, biztatni kellett, hogy legalább a zenekar érdekében mondjon néhány kedves szót a rajongóknak.

Jó és rossz élmények egyaránt voltak az együtt töltött évek alatt.

Az egyik legemlékezetesebb epizód az a genfi rádiós élő koncert, amikor negyven perces műsorban mutatták be a legjobb Emelet számokat. A legmélyebb sebeket viszont akkor ütötték egymás lelkén, amikor Kiszi és Tereh Öcsi kivált a zenekarból.

– Két dolog miatt mentem el: úgy éreztem, hogy a sikerek ellenére zeneileg nem léptünk tovább, pedig a változatosság gyönyörködtet - emlékezik vissza Kiszi. – Az ambícióimat sem élhettem ki, zenei ötleteimet nem valósíthattam meg. A zenekari demokráciában leszavaztak. Rövid idő múlva kiderült, hogy Kiszi váltása ballépés volt, és a tékozló fiú megtért övéhez. Az emlékezetes kolozsvári koncertre már velük együtt ment ő is. **Z.Z.** Fotó: 2ZFotó&Média